

הענקים נקראים גם רפאים

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא פְּתִיב (איוב כו) הָרַפָּאִים יְחוּלְלוּ

[נז], (דברים ב) **רַפָּאִים יַחֲשֹׁבוּ אֶף הֵם פְּעֻנְקִים** שאל רבי

יהודה את רבי חייא הרי כתוב 'רפאים יחשבו אף הם כענקים' ומשמע שענקים ורפאים הם

מין אחד שלא כדבריך שהרפאים הם בני הענקים (יהל אור). **אָמַר לִיְהוָה, הֲכִי**

הוּא, בְּגִין דְּעֻנְקִים אָתּוּ מִהָאִי סְטָרָא וּמִהָאִי סְטָרָא,

וְאֵתִיּאֲשׁוּ יְהִיר בְּאַרְעָא השיב לו רבי חייא לרבי יהודה שודאי הוא כמו

שאמרתי כי באמת הענקים נקראים גם רפאים והוא מחמת חולשתם כי אלו הענקים באו

מצד בני אדם ומצד המלאכים ואפילו שהיה בהם חלק עליון מ"מ במשך הזמן הם התייאשו

יותר והשתקעו יותר בארץ עד שנחלש מהם חלק המלאכים שהיה בהם. **בְּגִוּוֹנָא דָּא**

[נח] **רַפָּאִים, וּמְנִייהוּ נַפְקִי, וְהוּוּ אוֹרְכִי יוֹמִי** ואז נולדו מהם

הרפאים שהם יצאו מהענקים והם אלו שהיו מאריכים ימים בארץ. **וְכַד מִתְחַלְשֵׁי**

אֶתְחַלְשׁ פְּלָגוֹת גּוֹפָא, וּפְלָגוֹת קָאִים וכאשר הם הודקנו ונחלשו

אז נחלש רק חצי גופם שהוא צד הבני אדם שלהם אולם חציים השני שהוא מחלק

המלאכים הוא היה עומד במקומו מאחר שאין מלאך המוות שולט במלאכים (יהל אור).

כִּיּוּן דְּפְלָגוֹת גּוֹפָא הָוָה מִית, הָוּוּ נִסְבִּי עֲשִׁבָא מַעֲשִׂבִי

בְּרָא וְשִׁדְיִין לְפּוֹמִייהוּ, וּמִיתוּ ומכיון שחצי הגוף שלהם היה מת אז

הם מאסו בחייהם ואז הם היו לוקחים עשב של סם המוות מעשבי השדה והיו זורקים אותו

[נח] גירסת היהל אור וכדין רפאים.

[נז] המק"מ לא גורם הרפאים יחוללו.

הלימוד היומִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לפניהם ועי"כ הם היו מתים. **וּבְגִין דְּאֵינוֹן בְּעֵאן לְקַטְלָא גְרַמְיֵיהוּ, אֶקְרוּן רַפָּאִים** ובגלל שהם רצו להרוג את עצמם אז לכן הם נקראו רפאים שהוא לשון מתים. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׂדֵיִין גְרַמְיֵיהוּ בִּימָא רַבָּא, וְטַבְעֵן וּמַתִּין** אולם רבי יצחק אמר שהם היו זורקים את עצמם בים הגדול שעי"כ הם היו טובעים ומתים. **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב** זהו מש"כ, (איוב כו) **הֲרַפָּאִים יְחַלְלוּ מַתַּחַת מַיִם וְשׁוֹכְנֵיהֶם** דהיינו שאלו הרפאים נעשו כחללים מתים ע"י שהם השליכו את עצמם אל מתחת המים למקום ששוכנים שם מתים אחרים (יהל אור).

אילו היו נכנסים ישראל לארץ באמונתו של הנחש בעל לשון הרע לא היה עומד העולם אפילו רגע אחד והקב"ה מוחל על הכל חוץ מלשון הרע **רַבִּי שְׂמְעוֹן אָמַר, אֶלְמָלָא הָווּ עֵיילִין יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, בְּסִימְנָא** (נ"א באומנא) (דף קס"א ע"א) **דְּלִישְׁנָא בִישָׁא, לָא הָוָה קָאִים עֲלֵמָא רַגְעָא חַד** אומר רשב"י שאילו היו נכנסים ישראל לארץ באומנתו של הנחש שהוא בעל לשון הרע לא היה העולם עומד אפילו רגע אחד ומשום כך ישראל הוצרכו להישאר עוד במדבר בכדי לתקן את עוון לשון הרע. **מֵאַן אוּמְנָא דְּלִישְׁנָא בִישָׁא, נְחָשׁ** כי מי הוא האומן של הלשון הרע, אלא הוא הנחש [טו]. **וְרָזָא דְּמַלְהָ, מְדַאֲתָא נְחָשׁ עַל חוּהָ אִפִּיל בַּהּ**

אור הרשב"י

[טו] שהוא בעל לשון הרע כמש"כ כי יודע וגו' וכמו שביאר רש"י שהנחש אמר להם שכל אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם אומן שונא בני אומנותו כי הקב"ה אכל מהעץ

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

זוהמא וסוד הדבר הוא כמו שלמדנו שהנחש בא על חוה והטיל בה זוהמה שע"כ ניקנסה עליהם מיתה וכן כאן ע"י הלשון הרע של המרגלים נגזר עליהם למות במדבר. **אמר רבי שמעון, ועל כלא מחל קדשא בריך הוא, בר מן לישנא בישא. בגין דכתיב, (תהלים יב) אשר אמרו ללשונו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו** ואמר רשב"י שעל הכל מחל הקב"ה חוץ מעוון לשון הרע כי על כך נאמר אשר אמרו ללשונו וגו' דהיינו שע"כ באים לכפור בעיקר [ט] ומשום כך לא מוחל על כך הקב"ה (יהל אור).

לשון הרע של המרגלים גרמה שאבותינו לא נכנסו לארץ והמרגלים מתו ונחרבו שני בתי המקדש

תא חזי, כפה עבד ההוא לישנא בישא בא וראה כמה רעה עשה הלשון הרע של המרגלים, **גזר על אבהתנא דלא ייעול לארעא ומיתו אינון דאמרו. ואתגזר בכיה לדרי דרין** כי ע"כ נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ ואלו המרגלים שסיפרו לשון הרע מתו במדבר ע"י המגפה ועי"כ נגזר בכיה לדורי דורות כי אז נגזר שיחרבו בתי המקדש [אט]. (כל שפן

אור הרשב"י

[אט] כדאיתא בתענית דף כט עמוד א' כתיב ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. אמר רבה אמר רבי יוחנן: אותה לילה ליל תשעה באב היה. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אתם בכיתם בכיה של הנם – ואני קובע לכם בכיה לדורות.

וברא את העולם ולכן אם היו מאמינים ישראל בלשון הרע שמכת הנחש לא היה קיום לעולם (הרמ"ז).

[ט] כדאיתא בערכין דף טו עמוד ב' אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זימרא: כל המספר לשון הרע – כאילו כפר בעיקר, שנאמר: אשר אמרו ללשונו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו.

הָכָא דְאִפִּיקוּ לִישָׁנָא בִישָׂא עַל כִּלְא) כְּבִיכּוּל כִּיּוֹן דְּאִפִּיקוּ עַל אַרְעָא
 קְדִישָׁא, כְּאֵלוּ אִפִּיקוּ עֲלֵיהּ כִּי כְּבִיכּוּל מְכִיּוֹן שְׁהִם הוּצִיאוּ אֶת דְּבַת הָאֶרֶץ
 הַקְדוּשָׁה כְּאֵילוּ הֵם הוּצִיאוּ דְּבָה עֲלֵיו כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּסוּד הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הָאוֹת ה'
 הָאֲחֵרוֹנָה שְׁבַשֵּׁם הוּי"ה (יְהִל אֹר). בְּגִיזֵן כְּדִן קִנְיֵי קְדִישָׁא בְּרִידָה הוּא עַל
 דָּא, (כְּלוּמַר קִנְיֵי לְשִׁמְיָה) וְקִנְיֵמוּ יִשְׂרָאֵל כְּלָהּ לְאִשְׁתִּצְאָה
 מִעֲלָמָא, אֲלִמְלָא בְּעוֹתֵיהּ דְּמִשָּׁה וּמְשׁוּם כִּךְ קִינָא הַקְב"ה עַל עוּוֹן זֶה
 כִּי אַז עֲמְדוּ כָל יִשְׂרָאֵל ח'וֹ לְהַתְּכִלוֹת מִהָעוֹלָם אֲלִמְלָא תְּפִילְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה שְׁבִיטְלָה אֶת
 הַגִּזְזִירָה שְׁעִי"ב יִכְלוּ בְּנֵיהֶם לְהִיכְנֵס לְאֶרֶץ (יְהִל אֹר).

כל אחד מהמרגלים הוציא את דיבת הארץ בהרחבה ובפירוט

וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ וְגו'. (במדבר י"ג) אָמַר רַבִּי חֵיִיא, מַאי
 שָׁנָא הָכָא וַיִּסְפְּרוּ, וְלֹא כְּתִיב וַיִּגִּידוּ, אִזּוּ
 וַיֹּאמְרוּ שֶׁאֵל רַבִּי חֵיִיא לְמָה כְּתוּב כַּאֲן וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וְלֹא כְּתוּב וַיִּגִּידוּ לוֹ וְכֵן קִשָּׁה לְמָה
 לֹא כְּתוּב רַק וַיֹּאמְרוּ בְּאֵנוּ אֵל הָאֶרֶץ וְגו'. אֲלֵא כָּל חָד אֹזְלִיף מְלָה
 בְּלְחֹדוּי. וַיִּגִּידוּ, בְּכָל אֲתָר רְמוֹ קָא רְמִיז בְּחֻכְמָתָא,
 וְהָא אֲתָמַר אֵלָא נֹאמַר וַיִּסְפְּרוּ בְּגַלְל שְׁכַל אֶחָד מִהַמְּרַגְלִים לִימַד וְחֻשַׁב לְעַצְמוֹ אִיזָה
 דְּבַר שְׁבוּ הוּא יוֹכַל לְהוּצִיא אֶת דְּבַת הָאֶרֶץ, אִוְלָם לֹא כְּתוּב וַיִּגִּידוּ מֵאַחַר שְׁבַכַל מְקוּם
 שְׁכְּתוּב וַיִּגִּידוּ הוּא רֹמְזוּ עַל אִיזָה רְמוֹז בְּחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְאִילוּ כַּאֲן הַמְּרַגְלִים לֹא אָמְרוּ דְּבַר
 מִהַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְכִמוֹ שְׁלַמְדֵּנוּ כְּבַר. וַיֹּאמְרוּ, אֲמִירָה בְּעֲלָמָא.
 וַיֹּאמְרוּ, הִרְהוּרָא דְּלְבָא. וַיֹּאמְרוּ, תְּפִקִּידָתָא. וְהָא